SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 17. maja 2011*

V zadevi T-341/09,

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava s sedežem v Amurriu (Španija),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia s sedežem v Leioi (Španija),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria s sedežem v Getarii (Španija),

ki jih zastopata J. Grimau Muñoz in J. Villamor Muguerza, odvetnika,

tožeče stranke,

* Jezik postopka: španščina.

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa J. Crespo Carrillo, zastopnik,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. junija 2009 (zadeva R 197/2009-2) v zvezi zahtevo za registracijo besednega znaka TXAKOLI kot znamke Skupnosti,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi O. Czúcz (poročevalec), predsednik, I. Labucka, sodnica, in K. O'Higgins, sodnik,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 27. avgusta 2009,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. oktobra 2009,

na podlagi replike, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. decembra 2009,

na podlagi duplike, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 9. februarja 2010,

na podlagi obravnave z dne 26. oktobra 2010

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeče stranke, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia in Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, so 30. maja 2008 na Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložile zahtevo za registracijo kolektivne znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak TXAKOLI.

3 Proizvod in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 33, 35, 41 in 42 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in so – za posamezen razred – opisani tako:

– razred 33: „Txakoli (chacolí)“;

– razred 35: „Prodaja na debelo, na drobno in prek svetovnih informacijskih omrežij, uvoz in izvoz, oglaševanje, pospeševanje in izključna pravica prodaje, vse v zvezi s txakolijem“;

– razred 41: „Izobraževanje, razvedrilo, kulturne dejavnosti v zvezi s txakolijem“;

– razred 42: „Znanstvene in tehnološke storitve, raziskave na področju industrije in nadzor kakovosti, vse v zvezi s pridelavo txakolija“.

4 Preizkuševalec je zahtevo za registracijo v skladu s členom 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009) zavrnil z odločbo z dne 11. decembra 2008.

5 Tožeče stranke so 4. februarja 2009 zoper to odločbo v skladu s členi od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 (postali členi od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009) vložile pritožbo pri UUNT.

6 Drugi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 4. junija 2009 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnil pritožbo, ker je bila prijavljena znamka opisna in brez razlikovalnega učinka glede na zadevni proizvod in storitve v smislu člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009.

7 Odbor za pritožbe je glede razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 navedel, da je izraz „txakoli“ („chacolí“ v španščini) naveden v *Diccionario de la Lengua española*, ki ga je izdala Real Academia Española, in je opredeljen kot „lahko vino, ki vsebuje manj kisline, ki ga proizvajajo v Baskiji, Kantabriji in Čilu“. Iz tega je sklepal, da upoštevna javnost te besede ne bo zaznala kot znamko, ampak kot ime za posebno vrsto vina.

8 Poleg tega, čeprav je ugotovil, da ta izraz ustreza tradicionalnima izrazoma „chacolí“ ali „txakolina“ in je bil v skladu s špansko zakonodajo in zakonodajo Unije (zlasti Prilogo III k Uredbi Komisije (ES) št. 753/2002 z dne 29. aprila 2002 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 glede opisa, poimenovanja, predstavitve in zaščite nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 118, str. 1)) pridržan za vino, zaščiteno z označbo porekla, za katero so tožeče stranke regulativni sveti, pa je ugotovil tudi, da tega izraza tako kot vsakega drugega izraza ni mogoče monopolizirati z individualno ali kolektivno znamko, ker ga lahko svobodno uporabljajo vsa podjetja, ki proizvajajo to vrsto vina in ki imajo ali bi v prihodnosti lahko imela pravico do uporabe tega tradicionalnega izraza.

9 Odbor za pritožbe je glede razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ugotovil, da prijavljena znamka nikakor ni imela razlikovalnega učinka glede na proizvod in storitve, na katere se nanaša, ker je bila sestavljena izključno iz tradicionalnega izraza za posebno vrsto vina, na katerega se nanašajo zahteva za registracijo in zadevne storitve.

Predlogi strank

10 Tožeče stranke Splošnemu sodišču v bistvu predlagajo, naj:

– razveljavi izpodbijano odločbo;

– UUNT naloži plačilo stroškov.

11 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravo

12 Tožeče stranke v bistvu navajajo dva tožbena razloga, pri čemer se prvi nanaša na kršitev člena 66(2) Uredbe št. 207/2009, drugi pa na kršitev člena 7(1)(b) navedene uredbe. Poleg tega se sklicujejo tudi na nekatere politične izjave, ki naj bi podpirale njihove zahteve, in podajajo nekatere trditve v zvezi z načelom prepovedi diskriminacije.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 66(2) Uredbe št. 207/2009

Trditve strank

13 Tožeče stranke priznavajo, da je izraz „txakoli“ opisno poimenovanje v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009, in sicer kot vsi dodatni tradicionalni izrazi, ki so varovani z Uredbo št. 753/2002, vendar trdijo, da absolutnega razloga za zavrnitev iz te določbe v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti. Menijo, da je izraz „txakoli“ v bistvu označba, ki se v gospodarskem prometu lahko uporabi za geografski izvor zadevnega proizvoda in storitev, in je zato lahko registriran v skladu s členom 66(2) Uredbe št. 207/2009, ki določa, da so taki znaki in označbe z odstopanjem od člena 7(1)(c) navedene uredbe lahko kolektivne znamke Skupnosti.

14 V zvezi s tem tožeče stranke zlasti trdijo, da je izraz „txakoli“ – ker Uredba št. 753/2002 in španska zakonodaja dodatne tradicionalne izraze „chacolí“ ali „txakolina“ in „txakoli“ priznavata le za vina z označbami porekla, za katere so tožeče stranke regulativni sveti – mogoče uporabiti le za opredelitev teh vin in ga ne morejo uporabiti proizvajalci vin zunaj območij, na katera se nanašajo navedene označbe porekla. Trdijo zlasti, da je za to, da se izraz prizna kot tradicionalni izraz, pomembno to, da je – skupaj z geografsko označbo vin – povezan z lastnostjo vin, ki jih označuje. Dodajajo, da upoštevna javnost izraz „txakoli“ povezuje z Baskijo (Španija) zaradi njegovega izvora in pravopisa ter zato ta izraz razume kot označbo geografskega porekla.

15 Poleg tega se sklicujejo na registracijo nekaterih domnevno primerljivih znamk.

16 UUNT prereka te trditve.

Presoja Splošnega sodišča

17 V skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 se kot znamka ne registrirajo „znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve“.

18 Cilj člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 je v splošnem interesu, ki zahteva, da lahko znake ali označbe, ki opisujejo lastnosti blaga in storitev, za katere je bila zahtevana registracija, vsi prosto uporabljajo (sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigley, C-191/01 P, Recueil, str. I-12447, točka 31, in sodba Splošnega sodišča z dne 25. marca 2009 v zadevi allsafe Jungfalk proti UUNT (ALLSAFE), T-343/07, neobjavljena v ZOdl., točka 20).

19 Znaki in označbe iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 so torej le tisti, ki pri običajni uporabi z vidika upoštevne javnosti lahko označujejo proizvode ali storitve, za katere se zahteva registracija, bodisi neposredno bodisi z omembo ene od njihovih bistvenih lastnosti (zgoraj navedena sodba ALLSAFE, točka 21). Tako je v primeru, kadar za upoštevno javnost obstaja neposredna in konkretna povezava med zadevnim besednim znakom ter proizvodi in storitvami, na katere se nanaša (glej v tem smislu sodbi

Splošnega sodišča z dne 20. julija 2004 v zadevi Lissotschenko in Hentze proti UUNT (LIMO), T-311/02, Recueil, str. II-2957, točka 30, in z dne 30. novembra 2004 v zadevi Geddes proti UUNT (NURSERYROOM), T-173/03, ZOdl., str. II-4165, točka 20).

20 Zato je treba razlikovalni učinek po eni strani presojati glede na proizvode ali storitve, za katere je bila zahtevana registracija, po drugi strani pa glede na zaznavanje upoštevne javnosti (glej po analogiji sodbi Splošnega sodišča z dne 27. februarja 2002 v zadevi Rewe-Zentral proti UUNT (LITE), T-79/00, Recueil, str. II-705, točka 27, in z dne 20. novembra 2002 v združenih zadevah Bosch proti UUNT (Kit Pro in Kit Super Pro), T-79/01 in T-86/01, Recueil, str. II-4881, točka 20).

21 Poleg tega člen 66 Uredbe št. 207/2009 določa:

„1. Kolektivna blagovna znamka Skupnosti je blagovna znamka Skupnosti, ki se uporablja za in je sposobna razlikovati blago ali storitve članov združenja, ki je nosilec blagovne znamke, od blaga ali storitev drugih podjetij. […]

2. Z odstopanjem od člena 7(1)(c) so znaki in označbe, ki v gospodarskem prometu lahko označujejo geografski izvor blaga ali storitev, lahko kolektivne blagovne znamke Skupnosti v smislu odstavka 1. […]“

22 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe potrdil presojo preizkuševalca in ugotovil, da izraz „txakoli“ z vidika upoštevne javnosti, in sicer povprečnega baskovskega in španskega potrošnika, označuje vrsto vina, za katero je bila zahtevana registracija in na katero se nanašajo zadevne storitve, zaradi česar je bil podan razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009.

23 Najprej, čeprav tožeče stranke ne izpodbijajo opredelitve upoštevne javnosti s strani odbora za pritožbe, je treba ugotoviti, da ni razloga, da bi zato, ker izraz „txakoli“ ali „chacolí“ označuje vrsto vina, za katerega je bila zahtevana registracija (glej točko 3 zgoraj), in ker ni preveden v ostale jezike Unije, upoštevno javnost omejili le na baskovskega in španskega potrošnika. Kljub temu to pojasnilo ne vpliva na presojo odbora za pritožbe.

24 Tožeče stranke trdijo, da je izraz „txakoli“ v bistvu označba, ki se v skladu s členom 66(2) Uredbe št. 207/2009 v gospodarskem prometu lahko uporablja za označbo geografskega porekla proizvoda in storitev, za katere je bila zahtevana registracija, ker je, na eni strani, dodaten tradicionalni izraz, ki ga varuje Uredba št. 753/2002, in je torej izključno pridržan za vina, ki nosijo označbo porekla, in na drugi strani, ker je baskovskega izvora in napisan v baskovščini.

25 Pojasniti je treba, da je bila Uredba št. 753/2002, na katero se sklicujejo tožeče stranke, med sprejetjem izpodbijane odločbe in vložitvijo tožbe razveljavljena z Uredbo Komisije (ES) št. 607/2009 z dne 14. julija 2009 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 v zvezi z zaščitenimi označbami porekla in geografskimi označbami, tradicionalnimi izrazi, označevanjem in predstavitvijo nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 193, str. 60). Uredba št. 607/2009 tako kot Uredba št. 753/2002 priznava izraza „chacolí“ in „txakolina“ v zvezi z vini z označbami porekla, za katere so tožeče stranke regulativni sveti. Nasprotno, v novi osnovni uredbi, in sicer Uredbi Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (UL L 299, str. 1), kakor je bila spremenjena, ni več uporabljen izraz „dodaten tradicionalni izraz“.

26 Prvič, glede trditev tožečih strank, s katerimi želijo dokazati, da je izraz „txakoli“ geografska označba, je treba poudariti, da čeprav je ta izraz, kot trdijo tožeče stranke, enakovreden izrazoma „chacolí“ in „txakolina“, je kljub temu, drugače od teh izrazov, le dodaten tradicionalni izraz v smislu člena 23 Uredbe št. 753/2002, in ne zaščitena označba porekla ali zaščitena geografska označba. Zaščitene označbe porekla, ki jih priznava uredba s področja vinskega sektorja, so „txakoli de Álava“, „txakoli de Bizkaia“ in „txakoli de Getaria“, ki poleg imena „txakoli“ vsebujejo ime določene province ali kraja, ki označujeta konkretni geografski izvor zadevnega vina, kot to dovoljuje člen 52(1), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino (UL L 179, str. 1) – osnovna uredba pred Uredbo št. 1234/2007, na kateri je temeljila Uredba št. 753/2002 – ki je določal, da lahko države članice dovolijo, da se ime določenega območja združi s podrobnostmi, ki veljajo med drugim za vrsto proizvoda.

27 Razlika med geografskimi označbami v širšem smislu in tradicionalnimi izrazi je bila jasno razvidna iz Uredbe št. 1493/1999, ker je bilo v njenem členu 47(2)(e) navedeno, da se pri pravilih o poimenovanju, označevanju in predstavitvi nekaterih proizvodov iz te uredbe ter o zaščiti nekaterih podatkov in pojmov uporabljajo med drugim določbe o uporabi geografskih označb in tradicionalnih izrazov.

28 Med temi je člen 23 Uredbe št. 753/2002 opredelil dodaten tradicionalni izraz kot „dodatne izraze, ki se običajno uporabljajo v državah članicah proizvajalkah pri [namiznih vinih z geografsko označbo in kakovostnih vinih, pridelanih na določenem pridelovalnem območju,] in se nanašajo na postopek proizvodnje, priprave ali staranja oziroma kakovost, barvo ali vrsto vina ali na kraj ali posebni dogodek, povezan z zgodovino vina, in so opredeljeni v zakonodajah držav članic o poimenovanju kakovostnih vin pdpo s poreklom na njihovem ozemlju“. Dodatni tradicionalni izrazi

v smislu Uredbe št. 753/2002 so bili zato izrazi, ki so označevali nekatere lastnosti vina, kraj proizvodnje ali njegovo zgodovino, in ne njegovega geografskega porekla.

29 To ugotovitev potrjuje dejstvo, da so številni tradicionalni izrazi, ki so bili varovani z Uredbo št. 753/2002 in zdaj z Uredbo št. 607/2009, povezani z velikim številom označb porekla, ki se včasih nanašajo na celo državo članico ali celo na več držav članic, zaradi česar ni mogoče predpostavljati, da je posledica opredelitve izraza kot „dodaten tradicionalni izraz", da se ta spremeni v geografsko označbo, še manj pa, da ta opredelitev le potrjuje to, da je izraz že sam po sebi pomenil označbo geografskega izvora vin.

30 Poleg tega, v nasprotju s trditvami tožečih strank, Uredba št. 753/2002 ni določala, da mora biti izraz, da se lahko uporablja kot tradicionalni izraz, skupaj z geografsko označbo vin povezan z lastnostjo vin, ki jih označuje.

31 Res je, da je bilo v členu 24(6) prve različice Uredbe št. 753/2002 navedeno, da so se morali „tradicionalni izrazi" uporabljati za opredelitev vin, ki izvirajo iz kraja, ki je naveden v geografski označbi, s katero so ta vina označena, kadar je bilo mogoče lastnosti, ki jih izraža tradicionalni izraz, bistveno povezati s tem geografskim poreklom. Ta odstavek je bil med drugimi razveljavljen – z učinkom od 1. februarja 2004 – s členom 1(4) Uredbe Komisije (ES) št. 316/2004 z dne 20. februarja 2004 o spremembi Uredbe št. 753/2002 (UL L 55, str. 16). Iz uvodnih izjav 2 in 3 Uredbe št. 316/2004 je razvidno, da je bila ta razveljavitev odgovor na pripombe nekaterih tretjih držav, da je ta določba nekatere „tradicionalne izraze", in sicer tiste na seznamu, v katerem sta bila navedena izraza „chacolí" in „txakolina", pridržala le za vina Evropske unije.

32 Tožbo Italijanske republike zoper Uredbo št. 316/2004, v okviru katere je ta trdila, da „tradicionalni izrazi“ skupaj z geografskimi označbami sestavljajo celoto, je Splošno sodišče zavrnilo s sodbo z dne 15. marca 2006 v zadevi Italija proti Komisiji (T-226/04, neobjavljena v ZOdl.).

33 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da zakonodaja na področju vinskega sektorja, na katero se sklicujejo tožeče stranke, izraze „chacolí“, ali „ txakolina“, ali celo „txakoli“, čeprav jih povezuje z vini z označbo porekla, za katero so tožeče stranke regulativni sveti, pojmuje le kot označbo lastnosti vin, in ne kot označbo njihovega geografskega porekla, in to kljub domnevni povezavi med temi izrazi, zlasti izrazom „txakoli“, in Baskijo.

34 Zato je treba trditve tožečih strank, da naj bi bil ta izraz „po vsebini“ geografska označba, zavrniti.

35 Vsekakor je treba opozoriti, da člena 66(2) Uredbe št. 207/2009, ki določa izjemo od razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) navedene uredbe, ni mogoče razlagati tako široko, da bi zajel tudi znake, ki so po vsebini le geografska označba (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 30. junija 2005 v zadevi Olesen proti Komisiji, T-190/03, ZOdl. JU, str. I-A-181 in II-805, točka 47).

36 Poleg tega je treba opozoriti, da če bi glede zelo posebnega trga vina v okviru preizkusa zahteve za registracijo, ki so jo tožeče stranke vložile pri UUNT, priznali, da izraz „txakoli“ pri običajni uporabi z vidika upoštevne javnosti označuje, da je geografsko poreklo vina Baskija, ali bi se za tako označevanje lahko uporabil, bi to pomenilo poseganje v pristojnosti organov, ki odločajo v postopkih o uvedbi novih zaščitenih

označb porekla ali geografskih označb, ki zajemajo ta izraz (ali njegovi ustreznici „chacolí“ in „txakolina“), ali o povečanju števila označb, povezanih s temi izrazi.

37 Ti organi pa morajo v okviru svoje diskrecijske pravice in po preučitvi vseh upoštevnih dejstev, kakršna so ta, o katerih so razpravljale stranke v tej zadevi, ugotoviti, ali je treba izraz „txakoli“ zaščititi kot označbo geografskega porekla zadevnega vina ob upoštevanju posebnega postopka, ki je bil za to določen z Uredbo št. 1234/2007 in v okviru katerega so med drugim varovane posebne pravice zainteresiranih strank ter določena možnost izpodbijanja končne odločbe Komisije glede tega pred sodiščem Unije.

38 Drugič, glede registriranih znamk, na katere se sklicujejo tožeče stranke, je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da so odločbe o registraciji znaka kot znamke Skupnosti, ki jih morajo sprejeti odbori za pritožbe UUNT v skladu z Uredbo št. 40/94, predmet omejenih pristojnosti, in ne diskrecijske pravice. Zato se mora zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi te uredbe, in ne na podlagi njihove prejšnje prakse odločanja (sodba Sodišča z dne 26. aprila 2007 v zadevi Alcon proti UUNT, C-412/05 P, ZOdl., str. I-3569, točka 65, in sodba Splošnega sodišča z dne 24. novembra 2005 v zadevi Sadas proti UUNT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, ZOdl., str. II-4891, točka 71).

39 Vsekakor je treba ugotoviti, da znamke, na katere se sklicujejo tožeče stranke, v obravnavani zadevi niso upoštevne, saj gre za individualne znamke, pri katerih ni podan razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(c), in ne za opisne kolektivne znamke, ki so bile registrirane na podlagi člena 66(2) Uredbe št. 207/2009. Natančneje, prvi dve sta figurativni znamki, ki poleg izrazov, ki jih navajajo tožeče stranke, in sicer „zumo“ in „don sabor

mosto“, vsebujeta tudi zelo razlikovalne figurativne vidike. Glede besedne znamke MOSTO, pri čemer „mosto“ v španščini pomeni vinski mošt, je treba opozoriti, da v nasprotju s trditvami tožečih strank ta ni bila registrirana za vinski mošt.

40 Iz navedenega izhaja, da odbor za pritožbe ni storil napake, ker ni uporabil člena 66(2) Uredbe št. 207/2009, da bi izključil razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(c) navedene uredbe.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Trditve strank

41 Tožeče stranke trdijo, da mora biti v tradicionalnem izrazu, da je lahko varovan z Uredbo št. 753/2002, navedba geografske označbe, na podlagi katere ga je mogoče povezati z neko pokrajino, in menijo, da razlikovalni učinek izraza „txakoli“ izhaja iz njegove neposredne povezave z Baskijo, pri čemer je bila navedena povezava dokazana z dejstvom, da je izraz pridržan za označbe porekla, za katere so tožeče stranke regulativni sveti. Dodajajo, da izključna pravica uporabe izraza „txakoli“ izhaja iz njegove opredelitve kot „tradicionalni izraz“ v tej uredbi v povezavi z njihovimi označbami porekla.

42 Zgolj za pojasnilo navajajo, da je njihovo stališče potrjeno s sodbo Tribunal Superior de Justicia (višje sodišče) Baskije z dne 4. junija 2007 v zvezi z zakonitostjo globe, naložene nekemu baskovskemu proizvajalcu, ki je s tem izrazom poimenoval svoja vina, pri čemer je to sodišče razsodilo, da izraza „txakoli“ subjekti, ki nimajo pravice do ene

od označb porekla tožečih strank, ne smejo uporabljati in da je bil skupaj z navedenimi označbami povezan z lastnostmi, ki jih je opisoval.

43 Tožeče stranke na podlagi nacionalnih določb o označbah porekla, za katere so regulativni sveti, trdijo, da so izrazi „chacolí“, „txakoli“ ali „txakolina“ posebni sami po sebi, ker pa so v navedenih določbah zelo natančno opredeljeni, uživajo ugled in imajo razlikovalni učinek, ki so ga pridobili na podlagi prizadevanj vinogradnikov in proizvajalcev, ki lahko uporabljajo navedene označbe porekla.

44 UUNT prereka te trditve.

Presoja Splošnega sodišča

45 Ugotoviti je treba, da tožeče stranke v bistvu le ponavljajo trditve, ki jih navajajo v utemeljitev prvega tožbenega razloga in ki so bile zavrnjene zgoraj.

46 Glede njihove trditve, da izključna pravica uporabe izraza „txakoli“ izhaja iz njegove opredelitve kot „tradicionalni izraz“ v Uredbi št. 753/2002, je treba opozoriti, da tudi če bi bila ta izključna pravica resnična – kot je potrdil tudi odbor za pritožbe, čeprav se UUNT s tako presojo ne strinja – ta izključna pravica v okviru preizkusa zahteve za registracijo, ki so jo tožeče stranke vložile pri UUNT in ki je predmet izpodbijane odločbe, ni upoštevna. Izključna pravica, ki je priznana z drugimi določbami prava Unije, ne more pomeniti samodejne registracije zadevnega znaka kot znamke Skupnosti. Taka registracija podeljuje njenemu imetniku posebne pravice, med katerimi je tudi

možnost izključne pravice brez časovnih omejitev – pod pogojem, da so izpolnjene formalnosti v zvezi s podaljšanjem registracije (glej člen 46 Uredbe št. 207/2009) – ki ne izhajajo iz drugih določb, kot so tiste na področju kmetijske politike.

47 Glede sodbe Tribunal Superior de Justicia z dne 4. junija 2007 je treba opozoriti, da tožeče stranke trdijo, da jo navajajo le za pojasnilo. Vsekakor je v skladu z ustaljeno sodno prakso sodna praksa nacionalnih sodišč le neodločilen element, ki se lahko upošteva pri registraciji znamke Skupnosti (sodba Splošnega sodišča z dne 19. septembra 2001 v zadevi Henkel proti UUNT (Okrogla rdeča in bela tableta), T-337/99, Recueil, str. II-2597, točka 58; glej v tem smislu tudi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. marca 2006 v zadevi Develey proti UUNT (Oblika plastične steklenice), T-129/04, ZOdl., str. II-811, točka 32). Iz predhodnega preizkusa pa izhaja, da trditve, ki jih tožeče stranke navajajo na podlagi te sodbe, bodisi niso utemeljene bodisi niso upoštevne.

48 Nazadnje, glede trditve, da so izrazi „chacolí“, „txakoli“ ali „txakolina“ posebni sami po sebi in da imajo razlikovalni učinek ter ugled, je treba opozoriti, da je te zahteve predpisoval člen 24(5) Uredbe št. 753/2002, da je bilo mogoče izraz opredeliti kot „tradicionalni izraz“, in so torej skupne vsem tem izrazom. Ob upoštevanju ciljev uredb št. 753/2002 in št. 207/2009 pa je treba ugotoviti, da se je razlikovalni učinek, ki je naveden v prvi od teh uredb, nanašal na sposobnost izraza, da opredeli posebno lastnost zadevnega vina, in ne na sposobnost, da razlikuje proizvode in storitve nekega podjetja od proizvodov in storitev drugega podjetja v smislu člena 4 druge uredbe. Priznanje razlikovalnega učinka in ugleda izrazu v okviru njegove opredelitve kot „tradicionalni izraz“ zato v obravnavani zadevi ni upoštevno.

49 V teh okoliščinah je treba tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, zavrniti.

Trditve glede nekaterih političnih izjav in glede načela prepovedi diskriminacije

Trditve strank

50 Tožeče stranke so Splošnemu sodišču predložile uradne izjave parlamenta Baskovske avtonomne skupnosti, Juntas Generales de Álava in komisije španskega parlamenta, s katerimi jih te institucije podpirajo pri njihovi zahtevi za izključno uporabo izrazov „txakoli“ in „chacolí“ na njihovem ozemlju. Trdijo, da se s temi izjavami skuša okrepiti izraz „txakoli“ in zahtevajo izključno pravico uporabe navedenega izraza.

51 Poleg tega trdijo, da je z izpodbijano odločbo zanikana resničnost dejstev in prava, ki jim omogoča uporabo izraza „txakoli“ kot eno od značilnosti Baskije, in ustvarjena vidna in neupravičena diskriminacija glede na druga vina in geografska območja Španije in Unije. Poleg tega so tožeče stranke po koncu ustnega postopka Splošnemu sodišču posredovale dokumente v zvezi s poslanskim vprašanjem in odgovorom Komisije na navedeno vprašanje, iz katerih naj bi bilo po njihovem mnenju razvidno, da naj ne bi mogle braniti svojih interesov nasproti proizvajalcem, ki uporabljajo izraz „chacolí“, če prijavljena znamka ne bi bila registrirana.

52 UUNT prereka te trditve.

Presoja Splošnega sodišča

53 Prvič, poudariti je treba, da različni organi UUNT in Splošno sodišče svoje odločbe sprejemajo povsem neodvisno od političnih stališč.

54 Drugič, ugotoviti je treba, da zavrnitev registracije prijavljene znamke ne vpliva na izključno pravico, ki naj bi jo zdaj imele tožeče stranke za uporabo izrazov „chacolí“, „ txakolina“ in celo „txakoli“ na podlagi zakonodaje s področja vinskega sektorja, in ne more vplivati na dovolitev uporabe tega izraza subjektom, ki nimajo te pravice na podlagi te zakonodaje, niti preprečiti tožečim strankam, da zahtevajo spoštovanje navedene zakonodaje. Glede na to okoliščino je Splošno sodišče presodilo, da ni treba ponovno uvesti ustnega postopka in v spis vložiti dokumente, navedene v točki 51 zgoraj, ki so jih posredovale tožeče stranke po koncu ustnega postopka.

55 Tretjič, poudariti je treba, da tožeče stranke ne pojasnijo svoje trditve glede obstoja diskriminacije in ne navajajo, katerim „drugim vinom ali geografskim območjem“, ki so v domnevno v istem položaju, naj bi bila odobrena registracija znamk, ki vsebujejo izraz, ki je „dodaten tradicionalni izraz“, in ne zaščitena označba porekla ali geografska označba. Natančneje, glede trditve tožečih strank, da so vsi tradicionalni izrazi opisni izrazi, katerih uporaba je pridržana za nekatere označbe porekla, je treba opozoriti, da ta okoliščina za rešitev tega spora ni upoštevna, saj ta izključna pravica izhaja iz same zakonodaje na področju vinskega sektorja, medtem ko želijo tožeče stranke pridobiti tudi izključno pravico, ki se jo pridobi z registracijo znamke Skupnosti.

56 Zadnje trditve tožečih strank je torej treba zavrniti, prav tako pa tudi tožbo.

Stroški

57 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeče stranke niso uspele, se jim v skladu s predlogom UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia in Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria se naloži plačilo stroškov.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 17. maja 2011.

Podpisi